

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporvm Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Executor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

multare, ac eam in proprium victimum
expendere, Cov. lib. 2. c. 10. n. 9. ver. 5.
var. resol.

Trigesimoprimum, Episcopus quis non potest dici quousque consecretur, capitulo, tuis nuper de his quae sunt à praet. Staph. n. 241. n. 8. & à die propositionis in consistorio vocatur electus, prout in pontificali.

Trigesimosecundum, an, & quando possit Episcopus dispensare contra Concilia generalia, & sic contra canones, & pontificias sanctiones, vide in c. i. ali, &c. exigunt. i. q. 7. veluti ex magna causa, utilitate, vel necessitate, Staph. f. 80. n. 6.

Trigesimotertium, Episcopi & equipantur personis illustrib. ut notat gl. in c. 2. de off. leg. lib. 6. Gem. in c. fin. de sent. & re jud. eod. lib. imò ipse met tex.

EXAMEN.

Primo, examen in criminalibus regulariter non potest committi, cum causa, & ibi Bal. de testib: cog: tamen consuetudo hoc potest introducere, & vidi ita observari.

Secundo, examinatus si petit tempus ad respondendum in criminalibus, & in causis propriis, non est ei concedendum, Salic. in Auth. offeratur, nu: 6: C. de lit: contest. & Cast. ibi. nu. 5 & II. Bal. in l. cùm falsum, ff. de acquir. poss.

Tertio, examinatus non potest cogi, ut juret, Clar. q. 46. vers. sed quaro. & ita servatur in praxi; nam testis non juratus non probat, prout in ver. teste. §. 4.

EUCHARISTIA.

AN possit dari Eucharistia condénatatis ad mortem? Respondeatur, quod sic, c. is cui, 26. q. 6. c. quod in te, de pen. & remiss. ubi habetur, quod Eucharistia debet dari propè morituris, nisi consuetudo esset in contrarium, vel parum distaret inter sumptionem sacrae Eucharistiae, & mortem, ut quia eodem die, vel post duas, vel tres horas, Nav. con: 40: de pen: & remiss: propter reverentiam specierum sacramentalium, prout dictum est superius, in ver. damnati.

Excommisso, seu sponsiones, pro electione summi Pontificis prohibentur per Pium IV. Bull. 81. sub pœnis arbitrariis, ultra irritationem, & sic etiam audivi prohibuisse Greg. XIV.

EXECUTOR.

Primo, si aliquis impetraverit beneficium à Sede Apostolica, non expresso vero valore, & postea, vel conscientiâ ductus, vel executeore id petente, & discoopertâ fraude, quid agendum?

Respondeatur, quod poterit impetrari

trari (perinde valere) expresso majore valore, & solvere annatæ partem, & quam non solvit propter expressio- nem minoris valoris, Nav. conf. 29. de paen. & remiss.

Secundò, an liceat appellare à collatione executoris.

Respondetur quòd sic, tam si executor est merè executor, quàm si assumit partes Judicis: sed est differentia, nam quando appellatur à gestis per executorem merum, appellatio dicitur antea judicialis: quando appellatur à gestis executoris assumptis partes judicis, dicitur judicialis, Gem. in e. si quis, ver. nota unum. de except. lib. 6. Inn. in cap. ad dissolvendum, de dispens. impub. quòd executor possit assumere partes judicis, patet in e. dudum, de presumpt.

EXCOMMUNICATIO.

PRIMO, Excommunicatio an possit fieri de rebus subtractis in generali, seu universaliter, sive in confuso, verbi gratia, si quis vellet impetrare excommunicationem ab Ordinario, vel à Papa contra aliquem, dicendo contra quoscunque, qui furati sunt bona mea, vel scripturas meas, &c.

Respondetur ex Bull. Pii V: *qua est* 133 & incipit, *Sanctissimus*, quòd non, nisi exprimatur re ipsa, de qua agitur, ipsius valor nominatum, & specificè, verbi gratia, si quis furatus est oves meas, vel vestimenta mea, animalia, pannamenta talis valoris, scripturas talis conditionis, & importantiæ. hoc tamen fallit, nisi forte fiat excommuni-

catio pro rebus Ecclesiæ, locorum piorum, Communitatum, Universitatum, Collegii, vel ad universalia successorum instantiam, quos verisimile est certam rerum notitiam non habere, tunc enim hac ipsa personarum qualitate expressa, ita demum fieri poterit, quædam in genere designatio rerum, si designatio neque nimis vaga, & incerta, atque ideo inverisimilis sit, ut tamen ostendat res ipsas minimè vulgares existere. hæc Pius V, quæ sunt notanda pro practica quotidiana, & addo ex Conciliis Mediolanensis, quòd excommunicatio non debet fieri pro re omnino occulta, sive incerta, nec pro re omnino publica, quia excommunicatio per accidens exercetur in rebus deperditis, ut ait Sot. 4. sent. distinc. 22. q. 1. art. 2.

Secundò, an excommunicatus contumax debet absolvī, si comparuit?

Respondetur ex Sac. Cong. declar. 347. in meis, in hæc verba, Excommunicatus tanquam contumax pro contumacia, si coram Ordinario compareat, & partus sit stare juri, debet per eundem absolvī.

Tertiò, quæ differentia sit inter participantem cum excommunicato, & participantem cum interdicto, vel suspensiō; nam regulariter participans cum excommunicato incurrit excommunicationem minorem, & peccat venialiter, fallit in tribus casibus, in diuinis, vel in criminis, vel contemptu, Covar. in cap. alma mater, i. p. §. 3. nn. 7. participans vero cum interdicto, vel suspen-